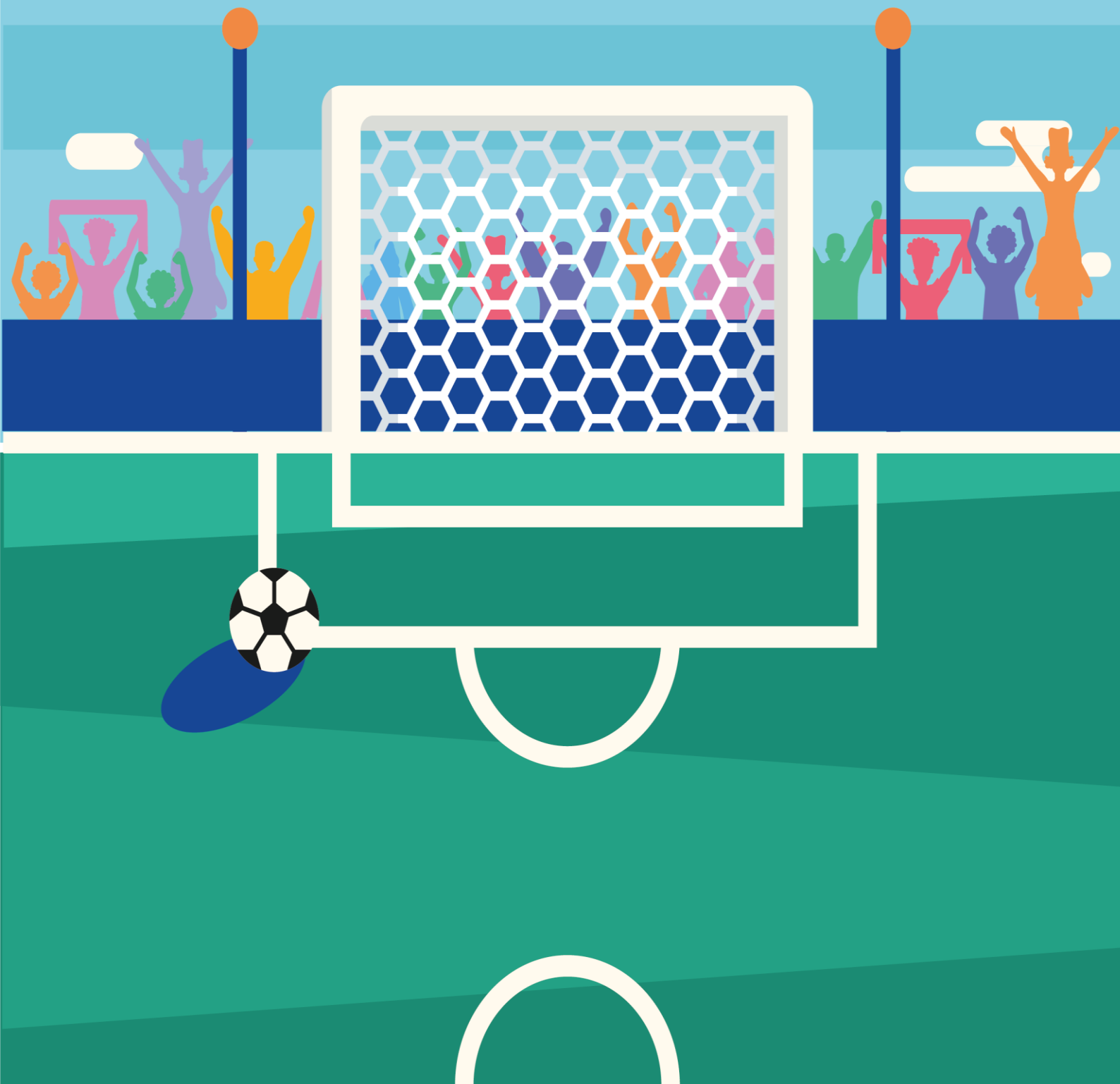

Educarea jucătorilor cu privire la rasism

Primele întâlniri cu rasismul

Planul de lecție 1 pentru antrenori (modulul 2)¹

Dezvoltat de UPIT

Titlul Lecției	Prima întâlnire cu rasismul
Grup țintă	Jucători tineri în fotbal
Rezultatele învățării acestei activități	După finalizarea acestei activități, jucătorii tăi vor fi capabili să: <ul style="list-style-type: none"> • Furnizeze definițiile rasismului și discriminării; • Explice rasismul și discriminarea; • Numească, să explice și să ofere exemple cu privire la diferite forme de exprimare a rasismului
Durata activității	1 oră
Pregătire	Pregătiți conținutul teoretic al lecției și exercițiile practice și asigurați-vă că aveți la dispoziție toate resursele educaționale și materialele de care veți avea nevoie. Cerințele prealabile ale jucătorilor: cunoștințe și informații de bază privind diversitatea și incluziunea

---

¹ Adaptat după <https://www.nytimes.com/2017/09/27/learning/lesson-plans/first-encounters-with-race-and-racism-teaching-ideas-for-classroom-conversations.html>

Subiecte	Activități de învățare	Durată în minute (orientativ)	Metode de instruire (de exemplu, prezentare, activitate de grup etc.)	Materiale si echipamente necesare
Rasismul și discriminarea: definiții, exemple, forme de exprimare	<p>Introducere</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urați-le bun venit în echipă și informați-i că veți desfășura o altă sesiune astăzi și veți discuta despre rasism. Evidențiați importanța problemei și rețineți că, dacă oricare dintre participanți se simte inconfortabil în orice moment al instruirii, vă poate anunța sau lua o pauză - Utilizați o prezentare Powerpoint pentru a prezenta participanților problema. Powerpoint-ul dumneavoastră se poate baza pe conținutul modulului 2 din curriculumul TACKLE și ar trebui să acopere următoarele:<ul style="list-style-type: none"> - Prezentarea diferitelor definiții și forme (individuale și instituționale) ale rasismului și discriminării;<ul style="list-style-type: none"> o Explicați că rasismul poate fi deschis/ascuns, direct/indirect (ocazional), conștient/inconștient și dați exemplu o oferiți exemple de acte rasiste și subliniați de ce astfel de incidente au un efect distructiv asupra indivizilor și societății. <p>Notă: asigură-te că exemplele sunt adaptate la grupa de vârstă a jucătorilor tăi</p>	15 minute	Prezentare	PPT creat de antrenor – folosind informațiile furnizate de Modulul 2 al Curriculumului TACKLE Laptop / PC Proiector PC Conexiune la internet

	<p>Reflecție individuală</p> <ul style="list-style-type: none"> - Bazându-se pe informațiile furnizate de prezentare, dați bucăți de hârtie și stilou / creioane tuturor jucătorilor. Rugați-i să: - Exploreze întrebarea: "Care este cea mai veche experiență a ta în ceea ce privește rasa și/sau rasismul?" - <i>Scrie despre experiența lor - rețineți că o pot păstra privată</i>	15 minute	Citire Lucru individual	Anexa 1 (foi de hârtie și pixuri/creioane pentru toți jucătorii)
	<p>Lucrul pe echipe</p> <ul style="list-style-type: none"> - Împărțiți echipa în 4 grupe - Oferiți fiecărui grup câte o poveste din seria "Primele întâlniri cu rasismul" (Anexa 1) - Cereți jucătorilor să citească povestea care le-a fost furnizată individual și să scrie orice cuvinte sau expresii care ies în evidență pentru ei, sentimentele care apar sau gândurile pe care le au (și salvați aceste note pentru o activitate ulterioară) - După ce au citit povestirile în mod individual, rugați-i să discute în cadrul grupului lor o serie de întrebări (Anexa 2) - Cereți fiecărei echipe să identifice un reprezentant care va prezenta celorlalți povestea pe care au citit-o și au discutat-o împreună cu reflecțiile lor asupra întrebărilor puse la dispoziție de antrenor - În timpul prezentărilor, indemnati restul participantilor sa noteze orice ganduri sau lucruri care le-au facut o impresie	30 minutes	Lucru pe echipă	<ul style="list-style-type: none"> - foi de hârtie și pixuri/creioane pentru toți jucătorii - Anexa 1 - Anexa 2 - Anexa 3

	<p>- După prezentări, conduceți o discuție de grup utilizând întrebările din anexa 3</p>			
Recapitulare	Faceți o scurtă recapitulare a problemelor acoperite de antrenament și rugați jucătorii să-și împărtășească gândurile cu privire la experiență	10 minute		
Activități suplimentare/activități subsecvente	<p>Ideii pentru activități suplimentare (într-o lecție următoare sau în cazul unor lecții mai lungi de 1 oră):</p> <p>(1) Puteți determina jucătorii să scoată cuvintele și expresiile pe care le-au notat în timp ce își citesc propriile povești și să audă poveștile altora citite, să înregistreze cuvintele într-un nor de cuvinte, să împărtășească norul de cuvinte cu membrii clasei și să discute despre ceea ce văd întrebându-i:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Ce vedeți în cuvântul nor?</i> • <i>Este cea mai mare parte negativ, pozitiv sau nici unul?</i> • <i>Care sunt gândurile și sentimentele tale?</i> • <i>Unele cuvinte sunt mai mari (sau repetate de mai multe ori) decât altele și, dacă da, de ce?</i> • <i>Ce tipare observați?</i> <p>(2) Rugați jucătorii să-și scrie propriile povești despre rasă și rasism. Ei ar putea scrie despre primele lor întâlniri cu rasa sau rasismul sau ar putea scrie despre o altă perioadă din viața lor, când rasa sau rasismul au jucat un rol. Când le scrieți povestirile, îi puteți ruga să reflecteze asupra următoarelor aspecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Cum te-ai simțit în timp ce vizionai acest lucru?</i> • <i>Care a fost răspunsul tău și care a fost răspunsul celorlalți din jurul tău?</i>	30 minute		

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Ce impact a avut asupra ta?</i> • <i>Ce ai învățat din experiență?</i> • <i>Intâlnirea te-a schimbat într-un fel și, dacă da, cum?</i>	30 minute		
--	---	-----------	--	--

Anexa1:**Primele întâlniri cu rasismul – Povestea 1: Urmărit de un polițist****Riley Lockett, 16, Youth Radio****Oakland, Calif.****De culoare**

Aproximativ cu două luni în urmă, mergeam pe jos la stația *Bart* de la școală, sorbind un suc și ascultând un podcast atunci când am observat o uniformă albastră în urma mea ca o umbră. Era un ofițer de poliție alb. M-a scanat ca și cum ar fi Terminatorul, încercând să vadă dacă am reprezentat o amenințare. Nu mai fusesem oprit niciodată de un polițist. Dar nu am fost speriat sau chiar nervos. Am fost pregătit.

Mama mă pregătea mereu pentru ceva: pentru o educație bună, siguranța locului de muncă în viitor și, mai ales, rasismul instituționalizat. De fiecare dată când treceam pe lângă o mașină de poliție, ea ne învăța pe sora mea și pe mine ce să facem când ne oprește un polițist: "Mențineți contactul vizual, stați drept, vorbiți cand sunteți întrebați, fără mișcări bruște."

Ca și copii, nu am înțeles niciodată de ce ne interoga așa. Apoi, când aveam 12 ani, Trayvon Martin a fost ucis. Chiar dacă nu a fost un polițist care l-a ucis, am început să înțeleg pentru ce ne pregătea. Deși trăim într-o suburbie liniștită din Oakland, suntem într-un oraș în care un ofițer de poliție este de obicei văzut ca fiind mai mult o amenințare decât un prieten. Ca tânăr de culoare, știu că un ofițer al legii mă poate împușca indiferent unde mă aflu – și poate mai ales în mijlocul Orindei, orașul care este plin de oameni albi, unde am fost oprit pentru prima dată.

"Există o problemă, domnule ofițer?" Am întrebat cu vocea mea cea mai articulată, matură, dar nonviolentă.

"Nu. Cum te numești?"

"Riley Lockett."

"Cați ani ai?"

“16.”

“Unde mergi la școală?”

“Academia Orinda, chiar sus pe deal. Dar eu locuiesc în Oakland.”

“Ai un act de identitate?”

“Da, poftiți.”

Simțeam că performez un număr pe care l-am repetat toată viața. Mi-a privit buletinul, apoi s-a uitat direct la mine în timp ce mi-l înmâna înapoi. S-a întors la radio și a mormăit niște prostii în el, iar în câteva secunde a primit câteva zgomote înapoi. "Ești liber să pleci", mi-a spus el pe un ton care a făcut să pară că se gândea la altceva.

M-am simțit destul de îndrăzneț să întreb, "Care a fost problema, domnule ofițer?"

"Ah, un tip a jefuit un magazin de conveniență câteva străzi mai incolo", mi-a spus el. "El a fugit în această direcție, și v-ați potrivit descrierii."

Nu m-am confruntat cu culoarea pielii mele niciodată, decat în oglindă. În ceea ce privește interacțiunile cu poliția, aș spune că prima mea întâlnire a mers destul de bine. Știu că vor fi mult mai multe pe măsură ce îmbătrânesc.

Așa că, în timp ce polițistul mă interoga, am decis să exersez ceea ce a predicat mama mea.

Pentru ca mi-am petrecut copilăria mea exersând ziua cand un ofițer de politie mă va opri, mă face să cred că ar fi infricoșător. Și sunt conștient că nu e ceva ce părinții de toate rasele simt nevoia să-și învețe copiii. Dar în ziua în care s-a întâmplat de fapt, am fost recunoscătoare, cel puțin, că mama mea s-a asigurat că sunt pregătit.

Prima intalnire cu rasismul – Povestea nr. 2: O insultă adresată mie

Marianne Nacanaynay, 15, Youth Radio

Mountlake Terrace, Wash.

Filipineză

Prima dată când cineva mi-a îndreptat o insultă rasială, eram într-o pizzerie din Everett, un oraș din vestul statului Washington. Unul dintre prietenii mei care lucrează cu mine la ziarul nostru de liceu a vrut să ia prânzul devreme, iar locul era deja aglomerat cu o linie care se întindea în jurul blocului. Așteptam în afara restaurantului și discutam la telefon când cu coada ochiului am văzut doi tipi trecând pe lângă mine. Erau tineri – adolescenți sau 20 de ani – cu pielea deschisă la culoare și părul blond/caten. Când au trecut pe lângă mine, i-am auzit râzând și spunând: „Chinezoaica (expletivă)”.

Mi-a luat câteva momente să procesez ceea ce tocmai auzisem. Am fost surprinsă, dar nu tocmai surprinsă. La urma urmei, acolo eram un reporter Filipinez care participa la un miting Trump.

Statul Washington tinde să fie super liberal. Am avut primul primar gay căsătorit dintr-un oraș american important. Am legalizat marijuana recreațională. Până de curând, republicanii pe care îi cunoșteam aici erau în mare parte "în umbră" în sensul că nu vorbeau prea mult despre opiniile lor în public. Dar am învățat că asta nu înseamnă că rasismul nu există în Washington – este doar o formă mai puțin deschisă de rasism.

Crescând, am locuit în Auburn, o suburbie la sud de Seattle, și nu erau mulți alți copii care să semene cu mine. Pe atunci, nu mă deranja, pentru că nu mă gândeam prea mult la rasă. Familia mea m-a crescut cu fraze precum „Oamenii sunt oameni” și „Contează cine ești în interior”.

Îmi amintesc când o colegă de clasă albă a venit la mine acasă la cină. Am servit adobo, care este carne de pui sau porc care fusese marinată în sos de soia sau oțet, apoi prăjită, și ube, un desert făcut din igrane violet. Fata a încercat politicos totul, dar a împins mâncarea în jurul farfuriei. Când am întrebat-o mai târziu, a spus că aromele nu-i sunt familiare. Apoi, în clasa a șasea, ne-am mutat la Mountlake Terrace, o suburbie la aproximativ 20 de minute nord de

Seattle, cu o populație asiatică vizibilă. Fiind în preajma mai multor prieteni asiatici, m-am trezit reflectând diferit asupra interacțiunilor mele cu colegii albi.

Am adus o farfurie cu același adobo la o petrecere și oamenilor le-a plăcut. Având oameni din cultura mea, m-a făcut să mă simt mai confortabil.

Așa că, după ani de zile în care m-am deschis încet și fiind mandră de rasa și cultura mea, să-i aud pe doi băieți spunându-mi chinezoaică în mijlocul unei pizzerii a fost o revenire la realitate. Pe de o parte, a fost atât de exagerat încât a fost aproape comic. Adică, nici măcar nu este o insultă rasială potrivită, din moment ce nu sunt chinezoaică.

Uneori mă gândesc la acel incident când aud că alți oameni spun insulte rasiale sau când aud despre oameni care îi hărțuiesc pe alții la mitingurile lui Trump. Și îmi amintesc cum a fost când m-am simțit vulnerabilă. Astfel îmi aduc aminte că există unele locuri în care sunt încă considerată „cealaltă.”

Prima întâlnire cu rasismul – Povestea nr 3: O lecție din grădiniță

Maya James, 19, Youth Radio

Traverse City, Mich.

Cursa mixtă (Alb/Negru)

La scurt timp după ce m-am înscris la grădiniță, unul dintre colegii mei mi-a aruncat cuvântul N într-o mică încăierare. Nu-mi amintesc de ce era atât de supărat băiețelul – probabil că era ceva pentru care elevii se supărau de obicei.

A fost prima dată când auzeam acel cuvânt. Nu stiam cum sa reactionez. Aveam în mintea mea multe întrebări. Ar trebui să fiu supărată? L-aș putea numi și pe elevul alb folosind cuvântul N? Cine a inventat acest cuvânt? Folosesc adulții cuvântul?

Înainte de acel moment, nu aveam idee ce este rasa sau clasa socială. Acum trebuia să cresc.

Profesorii mei au încercat să intervină – strângând de brațul băiețelului și cerându-i să se uite în ochii mei și „să vadă durerea pe care o simt!” L-au forțat să rămână și să scrie scrisori de scuze în timpul pauzei în cuvintele lor, nu ale lui. „Ar fi trebuit să mă gândesc înainte de a spune că oamenii de culoare sunt răi”, spune un bilet pe care l-am păstrat în toți acești ani, „Pentru mine, ești un bun prieten”.

Dar scrisorile nu au oprit strigarile sau aruncarea pietrelor la pauză, la stația de autobuz sau după școală.

Pe atunci am avut multe crize de furie. Nu eram ceva plăcut pentru părinții mei. Plangeam mult, eram iritată. Atunci tatăl meu – care a crescut în Longview, Texas, la apogeul politicii lui Jim Crow – a început să-mi vorbească despre rasă. După ce profesorii mei i-au spus despre incident, nu a avut de ales; a trebuit să-și învețe fiica de 5 ani povestea tragică a genocidului african și a supremației albe care a fost comerțul cu sclavi american.

Lupta tatălui meu și lupta părinților săi mă încercau acum la o vârstă atât de fragedă. Nu mai eram o fetiță din suburbii, ci un descendent al oamenilor considerați vite. Fără reparatii.

Îmi amintesc că m-am gândit: Este nedrept! Ce am facut ca sa ma nasc neagră?

Traverse City, Michigan, este alb în proporție de 94%. Așa că nu e de mirare că m-am simțit singură crescând ca un copil jumătate negru, jumătate alb.

Sunt biracială, dar în Statele Unite, de cele mai multe ori, voi fi întotdeauna etichetată ca persoană de culoare. Trebuie să aleg în mod constant între o parte a culturii mele și cealaltă - căutând mereu o identitate mai mare. Mă simt ca o piesă de puzzle care s-a pierdut, încercând mereu să găsească o modalitate de a se potrivi.

Primele întâlniri cu rasismul – Povestea nr.4: Ce doresc eu să povestesc

Jose, 16, Youth Radio (*Jose este nedocumentat. Își folosește prenumele doar pentru a-și proteja confidențialitatea. Eseul său a fost tradus din spaniolă.*)

Los Angeles

Salvadoran

Îmi amintesc prima zi în care am aflat ce înseamnă rasismul american. Eu și prietenul meu mergeam acasă de la școală și mergeam pe lângă un cuplu alb. S-au uitat la noi și au început să vorbească între ei pe un ton stins. Nu am putut înțelege tot ce au spus, dar am prins niște chestii rele despre latini și imigranți și știam că vorbeau despre noi. Am continuat să mergem. Nu merită să intri într-un dus-întors. Este mai bine să taci.

Ei nu știu lucrurile prin care a trebuit să trecem la noi acasă. Aș vrea să le pot spune despre viața mea în El Salvador. Acolo, lucrurile sunt foarte grele în ceea ce privesc bandele. A fost o vreme când mă îndreptam spre magazin și câțiva membri ai bandei m-au oprit și m-au întrebat: „Vrei să te bați?” Eu nu, le-am spus. „Deci ce faci în zona asta?” au răspuns ei. Era clar o amenințare.

Le-aș spune cât de greu a fost să-mi iau rămas bun de la prietenii și familia mea. Nu aveam de gând să mai merg la aceeași școală. Nu aveam de gând să am aceiași prieteni. Nu aveam de gând să trăiesc cu familia cu care am crescut toată viața. L-am rugat pe Dumnezeu să mă ajute, l-am rugat să mă ghideze, să mă binecuvânteze și să mă țină în siguranță în timpul acestei călătorii

Le-aș spune despre ziua în care am plecat de acasă, cum m-am trezit la 3 dimineața nervos și trist. Nu știam la ce să mă aștept. Mi-am imaginat Statele Unite ca fiind un mare oraș în care lucrurile erau atât de aproape și totul era accesibil, cum ar fi spitalele și afacerile. Când am ajuns în sfârșit aici, totul mi s-a părut ciudat, de la limbă până la străzi. Tot.

Le-aș spune despre cât de mult am muncit pentru ca oamenii să mă accepte. La școală, am încercat să fiu prietenos, dar au fost momente când oamenii mi-au spus lucruri urate pentru că vorbesc spaniola. Știți, oameni rasiști care spun: „Aceasta este America. Ar trebui să vorbești engleză.” Nu-mi pasă ce spun oamenii. La sfârșitul zilei, nu ei îmi plătesc facturile..

În El Salvador, nu știam cu adevărat ce este rasismul. Știam că are ceva de-a face cu discriminarea cuiva. După ce am fost în Statele Unite pentru un timp, am învățat semnificația și impactul aceluia cuvânt. Este trist că oamenii pot fi răniți. Pur și simplu nu înțeleg. E greu să fii un copil imigrant. Contextul nostru nu a fost ușor și ne dorim doar ceva mai bun.

Anexa 2: Întrebări pentru discuția în grup mic

Povestea nr 1: Urmărit de un Politist

- Ce s-a întâmplat cu Riley și care a fost răspunsul lui?
- Care este reacția ta personală despre această poveste?
- Cum a fost Riley pregătit pentru întâlnirea cu ofițerul de poliție?
- De ce spune Riley că, în comunitatea sa, un ofițer de poliție este de obicei văzut mai mult ca o amenințare decât ca un prieten?
- Ce impact credeți că are asupra lui nevoia de „pregătire”?

Povestea nr. 2: O insultă adresată mie

- Ce s-a întâmplat cu Marianne și care a fost răspunsul ei?
- Care este reacția ta personală despre această poveste?
- De ce crezi că Marianne nu a fost surprinsă inițial când a auzit insulta îndreptată către ea?
- Ce vrea să spună Marianne când spune că Washingtonul este „mai puțin deschis” către rasism?
- În ce mod a gândit Marianne diferit despre interacțiunile ei cu colegii albi după ce s-a mutat într-un oraș cu mai mulți oameni de origine asiatică-americană?

Povestea nr. 2: Lecție din grădiniță

- Ce s-a întâmplat cu Maya și care a fost răspunsul ei?
- Care este reacția ta personală despre această poveste?
- De ce crezi că tatăl Mayei a început să-i vorbească despre rasă și rasism când ea avea 5 ani?
- De ce Maya simte că trebuie să aleagă o rasă în detrimentul celeilalte prin modul în care se descrie?
- Cum crezi că a afectat-o diferit pe Maya ca persoană biracială decât ar putea afecta pe altcineva dintr-o rasă diferită?

Povestea nr. 4: Ce doresc să povestesc

- Ce s-a întâmplat cu Jose și care a fost răspunsul lui?
- Care este reacția ta personală despre această poveste?
- De unde au știut Jose și prietenul său că acel cuplu alb vorbește despre ei?
- Care au fost unele dintre greutățile cu care s-a confruntat Jose în călătoria sa și de ce și-ar fi dorit ca cuplul alb să știe asta?

- De ce crezi că Jose a spus că nu înțelege discriminarea?

Anexa 3: Întrebări pentru a discuta reacțiile în echipă

- După ce ai citit și auzit despre povești, ce iese în evidență pentru tine?
- Care au fost gândurile și sentimentele tale când ți-ai citit povestea sau i-ai auzit pe alții vorbind despre poveștile pe care le-au citit?
- Care sunt unele teme comune?
- Ce ai învățat și nu știai înainte?
- Poți contesta ceva ceea ce știi sau credeați că știi?
- Cum i-a afectat pe oameni întâlnirea cu rasismul?
- Cum au fost aceste efecte similare și diferite unele de altele?
- Care este diferența dintre rasismul interpersonal (acte individuale de părtinire, răutate sau excludere) și rasismul instituțional (politici și practici susținute de putere și autoritate și care îi avantajează pe unii și îi dezavantajează pe alții) în aceste povești?
- Cum le-a schimbat viața întâlnirea fiecărei persoane cu rasismul?

